

ת"פ 20/06/20868 - מדינת ישראל נגד צפורה רפאל, בר רפאל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20-06-20868 מדינת ישראל נ' רפאל ואח'

לפני כבוד השופט דינה אמיר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשםות 1. צפורה רפאל

2. בר רפאל

בזיכים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נעם עוזיאל ועו"ד אלעד פנחים

ב"כ הנואמת 1 - עו"ד מיכל רוזן עוזר ועו"ד ענבל דובדבני זאבי

ב"כ הנואמת 2 - עו"ד רותי ליטבק, עו"ד מוטי לזר ועו"ד עטרה פרבשטיין

הנאשםות - בעצמן

גזר דין

רקע ותמצית האישום

1. הנואםות הורשו על יסוד הודהתן במפורט בכתב האישום אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון (להלן: "כתב האישום") בעבירות כמפורט להלן: הנואמת 1 בвиizio 3 עבירות לפי סעיף 220(3) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת מס הכנסת"), 10 עבירות לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסת, 9 עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסת ו- 6 עבירות לפי סעיף 20(1) לפקודת מס הכנסת. הנואמת 2 בвиizio 12 עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסת.

2. על פי המפורט באישום הראשון, הנואמת 2 היא דוגמנית המבצעת עבודות דוגמנות, משחק, הנחיתת טלויזיה וכיוצה באלה בישראל וברחבי העולם. הנואמת 1 היא אמה של הנואמת 2, אשר ניהלה את עסקיה של הנואמת 2, בין היתר "כסוכנת - אם". החל מיום ה-1 בנואר 2013 מטילה פקודת מס הכנסת חיוב במס בישראל, על הכנסתו של תושב ישראל בארץ ובעולם. המבחן לקביעה אם מדובר בנישום שהוא תושב ישראל הוא מבחן "מרכז החיים" של הנישום. בשנים 2009-2012 חילקה נואמת 2 את חייה בין ישראל לארצות הברית, הפיקחה הכנסתות מעובדה בחו"ל בסך של כ- 24,964,862 ₪, וטענתה כלפי רשות המס בישראל הייתה כי היא בבחינת תושבת חוץ המתגוררת בארצות הברית, שאינה חייבת בדיווח ותשולם מס בישראל. הנואמת 1 חששה שזיקות שונות של נואמת 2 לישראל יכולות להוות זיקות בהן יתחשב פקיד השומה בשקלו אם מרכז חייה של הנואמת 2 בישראל. לפיכך, ובמטרה להתחמק

עמוד 1

ממס, פעולה להסתרת זיקות הנאשמת 2 לישראל, כפי שיפורט להלן.

3. ביום 7.10.2009 נחתם חוזה לשכירת דירה בבניין המכוונה מגדי'OY (להלן: "**הדירה במגדלי'OY**"), על מנת שתתמשח את הנאשمت 2 למגוריה בעת שהותה בישראל. הנאשمت 1 חששה כי שכירת הדירה כאמור עשויה להוות זיקה בה ייתחשב פקיד השומה בשקלו אם מרכז חי' הנאשمت 2 בישראל, ועל כן הביאה לכך שבחוזה השכירות צוין כי שוכר הדירה הוא דור רפואי, אחיה של הנאשمت 2, ושםה של הנאשمت 2 לא צוין ב חוזה. בפועל, בתקופת השכירות, שימשה הדירה את הנאשمت 2 להשכירות, שימשה הדירה את הנאשمت 2 למגוריה בישראל.

4. ביום 25.10.2010 נחתם חוזה לשכירת דירה במגדלי W (להלן: "**הדירה במגדלי W**") על מנת שתתמשח את הנאשمت 2 למגוריה בעת שהותה בישראל. הנאשمت 1 חששה כי שכירת הדירה כאמור עשויה להוות זיקה בה ייתחשב פקיד השומה בשקלו אם מרכז חי' הנאשמת 2 בישראל, ועל כן הביאה לכך שבחוזה השכירות צוין כי שוכרת הדירה היא הנאשمت 1, ושםה של הנאשمت 2 לא צוין ב חוזה. בפועל, בתקופת השכירות, שימשה הדירה את הנאשمت 2 למגוריה בישראל.

5. השאלה אם לנאשمت 2 בית למגוריה בישראל משנת 2009 ואילך, יכולה להוות שיקול רלבנטי בקביעת תושבותה. במסגרת דיןינו שומה לשנות המס 2009-2010, הנאשمت 1, כמנהלת עסקיה של הנאשمت 2, הסתרה מפקיד השומה במעשה ובמהדר, כי לנאשمت 2 בתים למגוריה בדירה במגדלי'OY ובמגדלי W, העשויים להוות שיקול רלבנטי לקביעת תושבותה.

6. ביום 6.6.2011 חתמה הנאשمت 1 על חוזים לפיהם היא רוכשת זכויות בפרויקט בפרויקט "בלו" (להלן: "**זכויות לדירה בפרויקט בלו**"). זכויות לדירה זו נעמדו במועד רכישתן למגוריה של הנאשمت 2 בעתיד בישראל. בין זכויות אלה שולמה בשנת 2010 מראשה. השאלה אם הזכויות בפרויקט בלו נעמדו למגוריו הנאשמת 2 בעתיד, עשויה להיות שיקול רלבנטי לקביעת תושבותה של הנאשمت 2 בישראל בשנים 2009 ואילך. הנאשמת 1 חששה כי העבודה שהזכויות לדירה בפרויקט בלו נעמדו למגוריה העתידיים של הנאשمت 2 עלולה להוות זיקה אפשרית לקביעת תושבותה של הנאשمت 2 לצרכי מס, ובמסגרת דיןינו שומה לשנות המס 2011-2009, הסתרה עובדה זו מפקיד השומה, כמנהלת עסקיה של הנאשمت 2, במעשה ובמהדר.

7. במקומות הנוגעים לדירות במגדלי'OY, מגדי W, ופרויקט בלו, השתמשה הנאשمت 1 במרמה ערמה ותחבולה, והשיבה תשובות כוזבות על שאלות שנשאלתה לפי פקודת מס הכנסה, במודע ובכוונה לעזור לנאשمت 2 להתחמק ממס. הנאשمت 2 מסרה ידיעות לא נכונות שיכולות להיות רלבנטיות לקביעת תושבותה בונגער לעניין המשפיע על חיובה במס, ללא הצדק סביר.

8. על פי המפורט **באישום השני**, בין השנים 2007-2014 קיבלה הנאשמת 1 عملות בגין פעילותה כסוכנת של הנאשمت 2 ישרות מהחברות אשר העסיקו את הנאשמת 2 (להלן: "**הסוכניות ו'عملות סוכנות אמרחו'ל'**"). זאת בנוסף להכנסות נאשمت 2 מפעילותה בחו"ל. לבקשת הנאשמת 1, בשנים 2007-2012 ובשנת 2014, על מנת להתחמק ממס בגין **عملות סוכנות אמרחו'ל**, הועברו העמלות לחשבונות בנק שונים בחו"ל שבו בבעלות

נאשمت 2, או של חברות בשליטתה, או לחשבונות זרים אחרים. סכומי UTILITIES סוכנות האם של נאשمت 1 אינם ידועים, אך לא פחות מ-2,509,169 ₪, בחלוקת ממפורט בסעיף 30 לכתב האישום.

.9. נאשمت 1 היא תושבת ישראל ולכן חייבת בדיווח על הכנסותיה בישראל ובעולם לרשות המסים בישראל. נאשמת 1 הגישה דוחות על הכנסותיה לשנים 2004-2007 לרשות המסים, ולא דיווחה בדוחות השנתיים לשנים 2007-2012 ולשנת 2014 על הכנסתה המפורטת לעיל. בדיוני שומה לשנים 2009-2012 הוציאו הכנסותיה של נאשמת 1 לפיקד השומה כהכנסותיה של נאשمت 2, אשר לגבייה נטען כי אין חיבות במס בישראל. נאשمت 1فعلת כאמור בזיד ובכוונה להתחמק מס.

.10. אשר **לאישום השלישי**, Sweet Life Private Limited (להלן: "Sweet Life") היא חברת זרה שהתאגדה בסינגפור בשנת 2007, והייתה בעלותה המלאה של נאשمت 2. בשנת 2007 הופקדו לחשבון הבנק של Sweet Life בקפריסין הכנסות מעבודות דוגמנות של נאשمت 2 בסך 766,102 יורו, 304,100 דולר ו- 42,899 ₪, שעמדו ביחס ערך כולל של סך 5,904,513 ₪. ביום 23.12.2009 נחתם הסכם שומה בין נאשمت 2 לפיקד השומה כפר סבא לשנות המס 2005-2007 (להלן: "הסכם השומה לשנים 2005-2007"), על פיו יוטל מס על כל הכנסות נאשמת 2 שהופקו בשנת 2007 ואלו ימוסו בשנת 2006. נאשمت 2 ונאשمت 1, כמנהלת עסקית, הצהירו כי הכנסותיה של נאשمت 2 מחול למשך שנת 2007 הן בסך 1,416,485 ₪ (להלן: "הכנסות הנטענות"). בהתאם להצהרתו, בהסכם השומה לשנים 2005-2007 יוחסו הכנסות הנטענות לשנת 2006, ומוסו כאילו הופקו בשנה זו.

.11. הנאשמות לא צינו בפני פיקד השומה את דבר קיומה של חברת Sweet Life ואת הכנסות הנוסף שהופקדו עצלה בסך 4,488,028 ₪, ללא הצדוק סביר. אילו ידע פיקד השומה על קיום החברה וההכנסות היה מבלש למסתון במסגרת הסכם השומה. בעשותן כאמור, מסרו הנאשמות לפיקד השומה ידיעת לא נcona בעניין העשי להשפיע על חובות המס של נאשمت 2, ללא הצדוק סביר.

.12. על פי **האישום הרביעי**, בשנות המס 2009-2015 הפייקה נאשمت 2 הכנסות בישראל - תמורת הסכמת נאשمت 2 ונאשمت 1 כמנהלת עסקית, לאפשר לחברות וגורמים לעשות שימוש בשםיה של נאשمت 2 במסגרת קידום מכירות ויחסיו הציבור. זאת נוכח עיסוקה של נאשمت 2 כדוגמנית והמוניינן שצברה במסגרת עסקוק זה. הכל כמפורט להלן: תשלום חלק מדמי השכירות בגין מגורים במגדל OOY בשנים 2009-2010, על ידי חברת חבס, בסך 190,343 ₪; תשלום דמי השכירות בגין מגורים במגדל W בשנים 2010-2014, על ידי חברת קנדיה ישראל, בסך 500,000 ₪; הנחה מאת חברת קנדיה ישראל, בשנת 2011, במחair הקרקע לקניית הדירה בפרויקט בלו בסך הנאמד על מיליון דולר; שימוש ברכב ריאנג'ר רובר, שהועמד לרשותה של נאשمت 2 ללא תשלום על ידי חברת המזח לשיווק מכוניות בע"מ בשנים 2012-2014, שווי ההטבה בסך 281,190 ₪; שימוש ברכב לקסוס, שהועמד לרשותה של נאשمت 2 על ידי חברת לקס מוטורס בע"מ בשנים 2014-2015 ללא תשלום מצידה, שווי ההטבה 78,540 ₪; קבלת מנויות של חברת קווק צ'יק בשנת 2012, שוויון ביום הענקתן 329,472 ₪; הנחה בשירותי יעקוב וריהוט בשנת 2011 בסך 60,000 ₪.

.13. בנוסף, בשנים 2014-2015 הפייקה נאשمت 2 הכנסות ממיכרת בגדי מעצבים באמצעות בוטיק למיכרת בגדים בסך 189,600 ₪.

14. הנואשתת 2 והנאשתת 1 כמנהלת עסקיה, לא כללו את ההצעות האמורות בדוחות שהוגשו לפיקיד השומה עד למועד תחילת החקירה הגלוי, או בספרי הנהלת חשבונות כלשם. במשההן, ערכו הנואשותות דוחות לא נכונים ומסרו ידיעות לא נכונות ללא הצדק סביר.

15. כתב האישום הנדון הוגש כאמור במסגרת הסדר טיעון, על פי הסכימו הצדדים כי בכפוף להסרת כל המחדלים האזרחיים בהתאם לקביעת פיקיד השומה האזרחי, יעתרו הצדדים במשותף להטלת העונשים הבאים: לנואשתת 1 - 16 חודשים מאסר בפועל, קנס בסך 2,500,000 ₪, מאסר חליף קנס לשיקול דעת בית המשפט, ומאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט, לבל תעבור הנואשתת 1 עבירה מן העבירות בהן הורשעה. לנואשתת 2 - 9 חודשים מאסר לשיקול דעת בית המשפט, לבל תעבור הנואשתת 1 עבירות מן העבירות בהן הורשעה. מושג שירותים שווים ורצופים, וכי אי פירעון תשלום במועד ימיד את הקנס לפירעון מיידי.

16. הוסכם עוד, בין היתר, כי הנואשותות תספרנה את כל המחדלים האזרחיים הנוגעים לתשלום המס, תוך 30 ימים מהגשת כתב האישום והסדר הטיעון לבית המשפט. כן הוסכם כי נואשתת 2 תחזור בה מהערעורים האזרחיים שהגישה בקשר לשומות המס (ערעור בקשר לשומות המס לשנים 2009-2010 שהיה תלוי ועומד בבית המשפט העליון, וערעור בקשר לשומות המס לשנים 2011-2012 שהיה תלוי ועומד בבית המשפט המחוזי בתל אביב). עוד הוסכם כי ככל שהנאשותות לא תעמודנה בהתחייבותהן על פי הסדר הטיעון תהא המשימה חופשה לחזור בה מכתב האישום אשר הוגש במסגרת הסדר הטיעון, ולהגיש תחתיו כתב אישום על פי שיקול דעתה. בנוסף, הוסכם כי לאחר השלמת ההליך דין יסגר תיק החקירה נגד רפי רפאל וחברת ליב און בע"מ.

תמצית טיעוני המأشימה לעונש

17. בעתרתו לאימוץ הסדר הטיעון ציין ב"כ המأشימה את הودיות הנואשותות ואת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים עוד טרם הגשת כתב האישום, את חיסכון הזמן השיפוטי שבכך ואת נטילת האחריות על ידי הנואשותות וחרטתן, שבאה לידי ביטוי גם בסיום המחלוקת האזרחיות ובהסתرت מחדל המס האזרחי, בין היתר בגין שנות מס שהתיישנו, כולל תשלום ריבית והצמדה. ב"כ המأشימה הפנה לערכים המוגנים בעבירות שביצעו הנואשותות ולהшибותם, לשוני בין העבירות שביצעו הורשעה כל אחת מהנאשותות ולהליך הייחסי הגדל יותר של הנואשתת 1 במעשיים. במסגרת זאת ציין כי נואשתת 1 היא זו שעמדה בקשר ישיר עם המציגים מול פיקיד השומה וסיפקה את הנתונים שהוצגו לו כמפורט באישום הראשון, אף הורשעה בביצוע העבירות מושא האישום השני. בנוסף, הדגיש את מערכת היחסים המזוהה בין הנואשותות, אם ובתה, שחומר החקירה מלמד על קשר הדוק וקרבה ביניהן, ציין כי נואשתת 2, בגללה הצער בעת ביצוע העבירות, נעדרה כל ניסיון עסקית וסמכה, הסתמכה ונתנה אמון מלא באממה, אשר ניהלה את עסקיה.

18. בקשר לנسبות ביצוע העבירות שנשללו על ידי המأشימה בקשר להסדר הטיעון, הפנה ב"כ המأشימה לכך שההכנסה מושא האישום הראשון לא הוסתרה מפיקיד השומה, כך שהמציגים הכווצים אינם נוגעים להכנסה עצמה, אלא לחלק מזיקותה של נואשתת 2 לישראל, הרלבנטיות לקביעת תשובתה. עוד ציין כי זיקות אחרות של נואשתת 2

לישראל לא הוסתרו. בקשר לאיושם השני הדגש כי נאשمت 1 פعلاה להשמנת הכנסות, אך ציין כנסiba לקולא כי הכנסות אלה דוחחו כהכנסות הנאשמת 2, הנטנות במלחוקת אזרחית בקשר לשוגיות התושבות, וכי מרבית סכום העמלה מושא אישום זה, והועבר כمحاשה אחת עם התשלומים לנאשمت 2. אשר לאיושם השלישי ציין קושי ראוי בהוכחת יסוד נפשי של כוונה להתחמק ממס, מקום בו המידע על הכנסה נמסר על ידי מייצגי הנאשמת במסגרת משא ומתן להסדר, שבשל כך, ולאור הבחנה בין הכנסות אישיות להכנסות חברה בחו"ל, הואשמו הנאשיות בעבירה בעלת יסוד נפשי מופחת לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה. ביחס לאיושם הרביעי, ציין את הראשוניות היחסית של האכיפה ביחס למיסוי טבות הנאה היודיעות כ"הנחות סלב", ואת המורכבות בקשר לכך, תוך שהפנה לדבריו כב' השופט בורשטיין בע"מ (מרכז) 16-02-6418 רפאלי נ' פקיע שומה כפר סבא (10.4.2019). בשל כך, על פי דבריו, הואשמו הנאשיות בעבירות בעלות יסוד נפשי מופחת לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסה בגין ביצוע המעשים.

19. ב"כ המאשימה הפנה להuder עבר פליי לנאשיות ולנסיבותיה האישיות, וטען שהענישה המוסכמת ביחס לכל אחת מהן תואמת את חלקה במעשה העבירה. עוד טען כי הגם שכל נאשמת נתנת את הדין על מעשה, יש לעובדה שתי הנאשיות נעשות יחד משקל בענישה. לדבריו, בעת הגיעו להסדר הטיעון נשקללה העונשה שהענישה בתיק היא כפולה,لام ובתה, על ההתנהלות המשותפת של שתיהן ולמשמעות העונש לתא המשפחה. בנוסף, הפנה לסכום הקנס המוסכם, בסך 2.5 מיליון ₪ לכל אחת מהנאשיות, הגובה לטענתו מקרים שונים בבית משפט לגוזר בגין עבירות מס. ב"כ המאשימה ציין את נטיית בית המשפט לכבד הסדר טיעון, ועתיר לאימוצו של הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשمت 1 לעונש

20. גם ב"כ הנאשمت 1 עתרה לאימוצו של הסדר הטיעון. בטיעוניה הפנה למאגר היחסים הקרוב והמיוחד בין הנאשיות ולתמיכתה ודאגתה של נאשمت 1 לנאשمت 2, בתה, לאורך השנים. לטענתה, הנאשمت 1 אמונה דאגה לעניינה הפיננסיים של נאשمت 2 בתקופת בוצוע העבירות, אך הייתה נתולת ידע, ניסיון, או השכלה פורמלית בתחום, ופעלה במצוות פיננסית מורכבת, ללא תחוכם או הבנה, וכשלה.

21. בקשר לאיושם הראשון טענה ב"כ הנאשمت 1 לנסיבות חריגות ביצוע העבירות אותן יש לשקלול לקולא. כך, הפנה לעובדה שפרטיה הכנסתה של הנאשמת 2 לא הוסתרו מפקיע השומה, ולכן שהנאשمت 1 אמונה הסתירה נתונים מפקיע השומה כי סברה שיכל והם ישפיעו על קביעת זיקתה לישראל, אך לא ידעה בוודאות כי כך יהיה, ואף טענה שאין כל וודאות שהתנהלותה באופן המתואר בכתב האישום גרמה לנזק לkopfa הציבורית. בנוסף ציינה כי בסופו של יום נקבע על ידי בית המשפט שמדובר הקבע של נאשمت 2 היו בבית הוריה ולא במגדלי OOY-W. עוד טענה כי לנאשמת 2 הייתה טענה אמיתית לתושבות חז' שהועלתה על ידי רואי החשבון בדיונים מול פקיע השומה, ומעובדות כתב האישום ניתן אף ללמידה כי באשר לשנת 2007 התקבלה טענתה זו, והכנסותיה אותה שנה מוסו בשנת 2006 (כמפורט באישום השלישי). אשר לאיושם השני ציינה כי נאשمت 1 השתמשה רק בכחミישית מסכום העמלות שקיבלה וחילקו הארי של הסכום לא הגיע לכיסה. בקשר לאיושם השלישי הפנה לכך שהנאשמת הורשעה ביצוע העבירה ללא הצדק סביר, לאמת מידת האובייקטיבית בעבירה זו, והדגישה כי אין טענה שהנאשمت 1 הסתירה באופן מכוון את הנסיבות מושא אישום זה. בנוגע לאיושם הרביעי, הפנה לראשונות ההליך המחייב לטענתה הקלה בענישה.

.22 בעתרתה לאיום הסדר הטיעון הפנטה ב"כ הנאשمت 1 לנסיבות האישיות של הנאשمت 1, לכאה של המשפחה, וטענה למחר הכבד שהסתימה הנאשمت 1 לשלם לפיה הסדר הטיעון. בנוסף, הפנטה במצבה הרפואי של הנאשمت 1 (שלטונתה אינה ברור כיום), וטענה לקושי עבור הנאשمت 1 לרצות עונש מאסר גם בראש התפשטות נגיף הקורונה, בשלדבירה הנאשمت 1 נמצאת בקבוצת סיכון. בנוסף, הפנטה לכאה של הנאשمت 1 על המחר שנדרשת הנאשمت 2 לשלם, ולקושי שבהתמודדות עם הפרטום הרוב של הפרשה. ב"כ הנאשمت 1 הדגישה את הודיעת הנאשمت 1, נטילת האחריות על יהה, הסרת המחדל והעדרו של עבר פלילי, וכן את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. כן הפנטה למידותיה הטובות של הנאשمت 1 ולעוזתה לאחרים וצירפה מכתבים לעיוני. לטענת ב"כ הנאשمت 1, בנסיבות הכלולות, העונש המוסכם לנאשمت 1 משמעותו יש לאמצו, תוך ציינה את גובה הקנס המוסכם, ואת חשיבותם כיבודם של הסדרי טיעון על ידי בית המשפט והפנטה לעונשה הנוגגת.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשمت 2 לעונש

.23 **ב"כ הנאשمت 2** הגישה טיעון בכתב (**ענ"ה**), והצטרכה גם היא לעתרה לאמץ את הסדר הטיעון. לטענתה, העונשה המוסכמת לנאשمت 2 מאזנת באופן ראוי בין נסיבות ביצוע העבירות לנסיבות האישיות, ואין מדובר בעונשה החורגת באופן קיצוני לפחות מרמת העונשה הנוגגת. בקשר לנסיבות ביצוע העבירות, הפנטה לכך שנאשمت 2 הורישה ביצוע עבירות לפי סעיף 217 לפקודת מס הכנסתה, שאין במדרג הגבוה ביותר של העבירות על פי פקודת מס הכנסתה, ואין כוונות כוונה להתחמק ממס, ולגילה הצער של הנאשمت 2 בעת ביצוען.

.24 בקשר לאים הראשון ציינה ב"כ הנאשمت 2 את מידת מעורבותה הקטנה של הנאשمت 2 ביצוע המעשים, תוך שהדגישה כי בתקופה הרלבנטית הייתה הנאשمت 2 בעיצומה של קריית דוגמנות ביןלאומית בחו"ל, נזהלה במסירות על ידי אמה, והיתה במערכת יחסים זוגית ארוכת שנים עם אזרח אמריקאי. לדבריה, כל שאיפותיה של הנאשمت 2 באותה עת התרכזו בחו"ל, ועל כן ראתה את מרכז חייה בחו"ל, וטענה זאת בפני פקיד השומה על סמך "צוג משפט". גם לטענת ב"כ הנאשمت 2, הגם שסוגיית המגורים בעת השהות בארץ עשויה להוות זיקה בה יתרחש פקיד השומה, אין מדובר בזיקה חשובה לקביעת התושבות. ב"כ הנאשمت 2 אף הדגישה כי במסגרת הסדר הטיעון משכה הנאשمت 2 את ערעורו האזרחי בהקשר זה, שהוא תלוי ועומד בבית המשפט העליון. עוד הדגישה כי סכום ההכנסה המפורט באישום הראשון הופק מעבודה בחו"ל ולא הוסתר או הועלם. בקשר לאים השלישי, שבה וציינה את גילה הצער של הנאשمت 2 בעת הנאשمت 2 כי הכנסות המפורטו בו מוסו. אשר לאים השלישי, שבה וציינה את ראשונית האישום בנסיבות ביצוע העבירות, וטענה כי לא הייתה אקטיבית ביצוען. לגבי האישום הרביעי, ציינה את ראשונית האישום בנסיבות ביצוע הכנסה. בנוסף טענה כי אף אחת מהחברות אשר נתנה את הנחה לנאשمت 2, לא דרשה כי ההנחה תחשב כהוצאה ביצור הכנסה.

.25 ב"כ הנאשمت 2 הפנטה לנסיבות האישיות של הנאשمت 2, להודיעתה וחיסכון הזמן השיפוטי לצידה, לנטילת האחריות על יהה, חרטתה האמיתית והכמה והכנה והסרת המחדל על יהה, ולחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. בנוסף, טענה לקושי שחוותה הנאשمت בגין הצער מאז תחילת החקירה בשנת 2015, בתמודדות עם החשדות והאישום, ובמסגרת התקשורתי הרב של הפרשה. לדבריה, הנאשمت כיהם מנosa יותר וمبינה שעליה לקחת אחריות לניהול ענייניה. בנוסף, הפנטה למידותיה הטובות של הנאשمت ועוזרתיה לאחרים, תוך צירפה מסמכים לעיוני. גם ב"כ הנאשمت 2 ציינה את הקושי המזוקן המשפחת משהנאשמות הן אם ובתה אשר יענשו שתיהן בגין המעשים המפורטים בכתב האישום. עוד ציינה את האינטרס הציבורי שבבסיס הסדרי טיעון ונתיתת בית המשפט לבבדם, תוך שהפנטה

לפסקה, ועתה לאמוץו של הסדר הטיעון.

דבר הנאשמות

- .26. **הנאשמה 1** ציינה כי המועד קשה עבורה, נטלה אחריות לביצוע העבירות וביקשה כי הסדר הטיעון יואמץ. **הנאשמה 2** הביעה חרטה על מעשה, ציינה את גילה הצעיר בעת ביצוע העבירות, וטענה כי כוון היא מתנהלת אחרת בניהול עסקיה.

דין והכרעה

- .27. במקורה הנדון, הגיעו הצדדים הצדדים כאמור להסדר טיעון ועתרו יחדיו לאימוץ הענישה המוסכמת. בע"פ 17/2021 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017) (להלן: "ענין מצגר") חזר בית המשפט העליון על המדיניות התומכת באימוץ הסדרי טיעון והדגיש את יתרוניהם, את האינטראס הציבורי אותו הם משרתים ואת תפוקידם הראווי במערכת אכיפת החוק. הכלל הוא כי בית המשפטיטה לכבד הסדר טיעון בין הצדדים ויתערב בו רק מטעמים מוצדקים, לאחר בוחינתו במבחן האיזון אשר נקבע בע"פ 98/1958 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.12.2002). על פי מבחן האיזון על בית המשפט לבחון קיומו של "אייזון בין טובת ההגאה הצומחת לנאים מן הסדר לעונש לבין אינטראס הציבורי כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית המשפט גוזר" (שם, בעמ' 606).

- .28. נקבע כי בוגדר הבדיקה, בית המשפט מוסמך לשקל מהו העונש הראווי בשים לב לשיקולי הענישה על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), לצד יתר השיקולים הרלבנטיים לסוגיית אימוץ של הסדר הטיעון. זאת לאור המדיניות המשפטית אשר הייתה נהוגה אף טרם כניסה של תיקון 113 לחוק העונשין לתוקף, לפיה על בית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי הסדר הטיעון בהתאם לאמות המידה המקובלות. לצד זאת, בעת הבדיקה, אין להתעלם מכך שהשיקולים שבבסיס אימוצו של הסדר טיעון אינם זמינים בהכרח ללא הנشكلים בנסיבות תיקון 113 לחוק העונשין, ובכללים ציפיות הנאשם כי הסדר הטיעון יואמץ (ראו גם ע"פ 512/2013 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.2013)).

- .29. במקורה הנדון הגיעו הצדדים להסכמה ביחס לעונשן של הנאשמות, אך לא צינו מהו מתחם העונש ההולם לשיטתם, ולא עתרו לקביעת מתחם ענישה. בנסיבות אלה, ובראי הפסקה, בעת בධינה אם לאמץ את העונש המוסכם בהסדר הטיעון, יבחנו העונשים המוסכמים לנאים במבחן האיזון ובשים לב לכללי ושיקולי הענישה שבתיקון 113 לחוק העונשין, ומבלתי להידרש לקביעת מתחם ענישה (ע"פ 15/909 **אביטן נ' מדינת ישראל** (9.6.2016), ותפ"ח (מחוזי ת"א) 31343-04-19 **מדינת ישראל נ' אברג'יל** (5.4.2020)).

- .30. בעת בוחנת הענישה המוסכמת לשם החלטה אם לאძפה, נתתי דעתני לפגיעה מעשי הנאשמות בערכיהם חברתיים מוגנים חשובים, ובכלל אלה הפגיעה בערך השוויון ובأمان הציבור בשלטון החוק. בהקשר זה אין להתעלם מהתחששה הרווחת לפיה "מי שספר גורלו ורוחחו מרובים, גם יכול ביטר קלות להונאות את רשות המס, וממילא את המדינה בתחולות מתחבלות שנות וצירות" בדברי בית המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 44089-06-16 **מדינת ישראל נ' פרץ** (28.6.2017) (להלן: "ענין פרץ"), ומהפגיעה שבמעשי העבירה ביסודות האמונה החברתית והערבות הדדיות (ע"א 4305/10 **אלן נ' לוי** (9.5.2012)). יש לזכור עוד כי בביצוע העבירות פוטנציאלי ממשי לפגיעה בקופה

הציבורית, ולעתים קרובות אף נגעת הקופה הלאה למעשה, וכפועל יוצא כל אחד ואחת מאזוריו המדינה, ובפרט ביצור הנשען על השירותים הציבוריים.

31. העבירות שבביצוון הורשוו הנאשנות, ובפרט אלה שבבסיסן מרמה ערמה ותחבולה, אלה אשר בוצעו בכונה להתחמק מסט, הן ככלא שביצוון קל, גלוין קשה וקיים פיתוי גדול לבצען. נקבע לא אחת כי בסוג זה של עבירות, מקרים האינטנסיבי ושיתולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים, בכורה על פני נסיבות אישיות - בדברי כב' השופט י' אלרון בע"פ 18/2018 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (להלן: "ענין יצחקי"):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עברינות המט, אשר נובעת מפגיעה הקשה במשק, בכלכלה ובמגון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תלום המיסים, כמו גם מהकשי הרוב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטנסיבי הזרם שבחזרמת הענישה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם, וכך אשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא אסור בפועל (וראו: רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] פסקה 11 בנקו] (17.8.2009); רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 11 להחלטתי (18.7.2018)).

ראו עוד לשם הדוגמא: רע"פ 4684/12 **ଘלי נ' מדינת ישראל** (14.6.2012), רע"פ 74/13 **חלדו נ' מדינת ישראל** (17.3.2013).

32. לשם בחינת מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים מעשי הנאשנות, שקלתי את נסיבות ביצוע העבירות, והעבודה שהמדובר במקרה זה בנסיבות ייחודיות - אלה הכלליות, אלה הנוגעות לכל אחת מהנאשנות כפי חלקה. במסגרת בחינת הנסיבות הכלליות שקלתי את מערכת היחסים המיחודה בין הנאשנות, אם ובתא, ואת הטענה לפיה נאשנת 1, אמה של נאשנת 2, היא זו אשר עודדה, קידמה, דאגה וטיפלה בעניינה העסקי של נאשנת 2, ללא רקע, ידע או השכלה בתחום. בנוסף, את העבודה שבתקופה הרלבנטית לכתב האישום ניהלה נאשנת 2 קריירה בינלאומית בתחום הדוגמנות, וכן עסקה במשחק והניהה בגיל צער, נדרה כל ניסיון עסק, וסמכה והסתמוכה על אמה.

33. אשר **לאישום הראשון** - עניינו בהסתתרת זיקות הנוגעות לשאלת תושבות הנאשנת 2 בישראל, כשלשם קר נקטה הנאשנת 1 במרמה, ערמה ותחבולה עת רשותה בכצב, חלף הנאשנת 2, את בנה דור כ绍ר הדירה במגדל 00Y בחזזה השכירות, והוא עצמה נרשמה בכצב כ绍ורת הדירה במגדל W ובחזזה לרכישת הזכויות בפרויקט שלו. הנאשנת 1 הורשעה בשימוש אקטיבי שיטתי ומתוחכם במרמה, ערמה ותחבולה, ביחס לשלוות הנכסים, ובהמשך לכך, במסירות פרטימ שאים נוכנים לגבייהם לפקיד השומה, במידה ובכונה להתחמק מסט. אין להקל ראש בחשיבות מסירת נתוני אמת מלאים ונכונים לגבייהם לפקיד השומה, המהווה בסיס לכל גביית מס, ובшибוש הפעולה התקינה של מגנון המס מביצוע עבירות מהסוג הנדון. המذוכר בביטוי עבירות במדד הגובה ביותר של עבירות המס, תוך שימוש במרמה ערמה ותחבולה, במידה ובכונה להתחמק מסט, ובנסיבות אלה אין משמעות ממשית לכך שהנאשנת 2 הייתה חסרת ניסיון ידע בניהול עסקים בעת ביצוען.

לצד האמור ובאופן מתמשך, נתתי דעתך לכך שברקע ביצוע העבירות מושא אישום זה טענה הlgitimitiy של הנואשת 2 בפני פקיד השומה שאינה תושבת ישראל, לכך שבאותן השנים ניהלה נואשת 2 קריית דוגמאות בינלאומית, עסקים וזוגיות בחו"ל, וכך שלדברי ב"כ המאשימה עצמה חלק מזיקותה של נואשת 2 תמכה בטענה שאינה תושבת ישראל. ב"כ הנואשת 1 אף טענה שהছרת נואשת 2 הייתה תושבת חוץ התקבלה ביום לשנת 2007, תוך שהפנתה לכך שבמסגרת הסדר שומה שנערך ממופרט באישום השלישי, הנסותיה לשנת 2007 מוסו בשנת 2006. בנוסף, שקלתי��לא את העובדה שבניגוד למקרים רבים בהם במסגרת ביצוע עבירות מהסוג דנן, מוסתרת ומוועלתה ההכנסה עצמה, במקורה זה סכום ההכנסה המשמעותי של נואשת 2 בסך 24,964,862 ₪ לא הוסתר מפקיד השומה. כמו כן שקלתי לקלוא את העובדה שזיקות אחרות של נואשת 2 לישראל לא הוסתרו, ולא ניתן לקבוע באופן הנטה עצמה, במקורה היה סכום ההכנסה המשמעותי של נואשת 2 לישראל לא הוסתרו, ולא ניתן לקבוע באופן פוזיטיבי כי אי הסתתרת הזיקות המפורטות באישום היה משפיע בהכרח על הקביעת התושבות. בנסיבות הכללות - גם שמידת הפגיעה בערכים המוגנים מעשי הנואשת 1 אינה מבוטלת, וחיף היקף העבירה, היא אינה ברף הגבהה.

בכל הנוגע לנואשת 2, מידת הפגיעה בערכים המוגנים מעשייה אף מתונה יותר. זאת בראש כלקה הקטן ביצוע המעשים, גילה הצער בעת ביצוע העבירות וסוג העבירות שבביבוצע הורשעה, שעניין מסירת ידיעות לא נוכנות ללא הצדק סביר על פי אמת המדינה האובייקטיבית, שהיסודות הנפשיים לכך אינם כולל זדון וכוננה להתחמק ממש. מדובר בעבירות שנמצאות מבחן חומרתן בתווך שבין עבירות המס במדרג הגבולה ביותר (שבביבוצע הורשעה נואשת 1), ובין אלה שבמדרג הקל, בעיקר בהפרת חובת דיווח או ביצוע עבירה בניגוד להוראות (להרבה ראו: ת"פ (שלום ת"א) 14-07-53984 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' דראסלר (15.5.2015)).

האישום השני בכתב האישום נוגע לעניינה של נואשת 1 בלבד, במסגרת הורשעה בהשמטה הנסותיה מעמלות שקיבלה ישירות בגין פעילותה כסוכנת של נואשת 2 בחו"ל מדווחות שהגישה לרשות המסים. מדובר בהכנסות בסכום ממש של לכל הפחות 2,509,169 ₪ שהשמיטה נואשת 1 מדווחות שהגישה לרשות המסים על פני 7 שנים (2007-2012). מעשייה של נואשת בוצעו תוך שימוש במרמה ערמה ותחבולה ובכוננה להתחמק ממש. גם כאן מדובר ביצוע שיטתי ומושך של עבירות כמו בעניינינו, ובסכום ממש. בניגוד ליתר האישומים שבכתב האישום, עניינו של אישום זה בהכנסות נואשת 1 עצמה. בעת בחינת הנסיבות, נתתי דעתך לכך שההכנסות דוחו לרשות המסים כהכנסות נואשת 2 הנთונות בחלוקת אזרחות בקשר לסוגיית התושבות, כך שאין מדובר במקרה בו העולם סכום ההכנסה עצמה, ובכך יש כדי למתן במידת מה את הנסיבות (גם שיש לזכור כי ההכנסה דוחה תוך טענה שהיא פטריה ממש). בנוסף, שקלתי את העובדה שעל פי דברי ב"כ המאשימה סכום העמלה הועבר כ厰קה אחת עם התשלומים לנואשת 2.

שקלתי גם את טענת הסגירות לפיה נואשת 1 השתמש רק בחמשית מסכום העמלות שקיבלה, וכי חלקו הארי של הסכום לא הגיע לכיסה ולא שימש אותה, אך לא מצאתי בכך נסיבה ממשית הממתנת את הנסיבות, שהרי דווקא מערכת היחסים המיחדשת בין הנואשתות אינה מאפשרת לשקל עובדה זו לקלוא. מובן כי בנסיבות, אין בכך שנואשת 1 לא משכה את מלאה הכספיים כדי ללמד שלא הייתה יכולה למשוך אותם בעתיד על פי הצורך. יש להוסיף, מזוית אחרת, דווקא העדר הצורך לשמש בכיספי העמלות, לצד העלמת ההכנסה מהדוחות מוסיפה חומרה לנסיבות. בראש המפורט, מידת הפגיעה בערכים המוגנים מעשי נואשת 1 באישום זה ממשית.

38. בקשר לאיושמים השלישי והרביעי, הנאשנות שתיהן הואשנו במסירת ידיעות לא כוננות ללא הצדק סביר, עבירות חמורות פחות מלאה המיחסות כוונה להתחמק ממס, וכך גם מידת הפגיעה הבסיסית בערכים המוגנים מביצוען. אשר לאיום השלישי, נתתי דעתך לקשי הראייתי הנטען להוכחת יסוד נפשי של כוונה להתחמק ממס, שהמیدע אודות הכנסה לחשבון חברת Sweet Life בסך 5,904,513 ₪ נמסר על ידי מייצגנו נשאתה 2 במסגרת משא ומתן להסדר. בנוסף, נתתי דעתך להבינה בין הכנסות אישיות לבין הכנסות חברה בחו"ל אליה הפנה ב"כ המשימה. בראוי האמור, ובשים לב לכך שהנאשנות לא הואשנו והורשו בנסיבות אישום זה במעשים שבבסיסם כוונה להתחמק ממס, מידת הפגיעה בערכים המוגנים מעשי הנאשנות אינה ברף הגבהה.

39. התמונה דומה בכל הנוגע לאיום הרביעי שענינו קבלת טבות הנאה על ידי הנשאתה 2 המכוננת "הנחות סלב". בנוסף,abis לב לראשונה האכיפה הפלילית ביחס למיסוי "הנחות סלב", ומורכבות העניין בדברי כב' השופט בורשטיין בע"מ (מרכז) 16-02-6418 **רפאל נ' פקיד שומה כפר סבא** (10.4.2019), פסקה 135 אליה הפנה ב"כ המשימה, מובן כי בנסיבות אלה על הענישה בגין העבירות מסוימת אישום זה להיות מתונה במיוחד, גם אם נפגעו הערכים המוגנים מביצוען. אשר להקללה בענישה הנובעת מראשוניות באכיפה ולכלול לפיו על ההחמרה בענישה להיעשות בהדרגה, ראו: ע"פ 1656/16 **ડוידוביץ נ' מדינת ישראל** (20.3.2017) וע"פ 6339/18 **בלוא נ' מדינת ישראל** (15.1.2020).

40. בראוי כלל המפורט לעיל, ניתן לסכם ולקבוע בקשר לנסיבות ביצוע העבירות מבט על, אלה הכלליות ואלה הנוגעות לכל אישום ואיישום בנפרד, כי חurf היקף הכספי הגבוה של העבירות ומשך ביצוען, ומובילו להתעלם מהתחכם והתקנון לצד חלק מהן בקשר למעשי הנשאתה 1, בראוי הנסיבות המסתננות אשר פורטו לעיל, מידת הפגיעה בערכים המוגנים מעשי הנשאתה 1 היא ברף הבינוי וממעשי הנשאתה 2 ברף הנמו.

41. בעת בחינת הענישה המוסכמת נתתי דעתך גם להודיעת הנאשנות ביצוע העבירות עוד טרם הגשת כתוב האישום נגדן, ולהיסכן הזמן השיפוטי כמו גם לנטיילת האחוריות על ידן, שאינה רק מהפה אל החוץ. כך, הנאשנות פעלן להסרת מחדל האזרחי, ובכלל זאת ביחס לשנות מס שהתיישנו, מיד עם החתימה על הסדר הטיעון ועוד טרם קיומו של דין בבית המשפט. הגם שאין מדובר במעשה חס德 מצד הנשאות, להסרת המחדל האזרחי, על אחת כמה וכמה בשלב כה מוקדם של ההליך הפלילי, נודעת משמעותם רבה לקולא בשיקולי הענישה, שכן הסרת המחדל מביאה לתקן הנזק הכספי מביצוע העבירות ויש בה כדי ללמד על חרטה כנה (רע"פ 13/7851 **עודה נ' מדינת ישראל (25.10.2015) וע"פ 2407/05 **מן נ' מדינת ישראל** (11.7.2005) (להלן: "ענין מנ"). בנוסף, הנאשנות אף משכו את ערעורו המס שהגישי לבית המשפט, האחד לבית המשפט העליון והשני לבית המשפט המחוזי בתל אביב ובכך וויתרו על טענות שהיו בפייהן. כלל המפורט מהו שיקול ממשי לעניין הנאשנות, שהן אף נעדרות כל עבר פלילי.**

42. שקהלתי גם את נסיבותהן האישיות של כל אחת מהנאשנות. לגבי הנשאתה 1, אשר ככל שתואומץ הענישה המוסכמת בעניינה תרצה עונש מאסר בן 16 חודשים מאחריו סORG ובריח, שקהלתי את הקשי הברור בכך עבורה ובעור בני המשפחהabis לב לגילה. בנוסף, נתתי דעתך למצבה הרפואי, אף בראוי התפסות נגיף הקורונה והיותה

בקבוצת סיכון, גם שיש לזכור כי קיימים נאים רבים שמצבם הבריאותי אינם שפיר המרצים עונש מסווג זה. בקשר לנאשمت 2, שקלתי את העונש המוסכם בעניינה, ובכלל זאת את משך תקופת המאסר בעבודות השירות המוסכמת, בת 9 חודשים (שהיא התקופה המקסימלית לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות), כמו גם את הקושי עבור בני משפחתה ובכלל זאת שלושת ילדיה הקטינימ. בנוסף, נתתי דעתך לקושי ולכאב המשפחתי הבורר למשפחה בכללותה, מששתי הנאשומות שהן אם ובהה נותנות את הדין במקביל, כל אחת כפי חלקה, בגין ביצוע העבירות המפורחות בכתב האישום.

43. נתתי דעתך גם לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ומماז תחילת החקירה בשנת 2015, מבלתי לזקוף אותו לחובת מי מהצדדים. בכלל זאת שקלתי את השינויים שהלו מז בחיי הנאשומות, בפרט בחיה של הנאשمت 2, בשים לב לגליה הצעיר יחסית, נושאיה בסמוך למועד תחילת החקירה ולידת ילדיה, ואת הקושי שהתמודדות ארוכת השנים עבור הנאשומות ובני משפחתן עם עננת החשדות הפליליים ועם כתב האישום, אשר אף התעכט בשל הפרטום והטהודה הרבה של הפרשה.

44. חלק משיקולי הענישה שקלתי גם מידותיהן הטובות של הנאשומות, ותרומתן לאחרים ולחברה כمفורת בהרחבנה באסופת המכתבים המרגשים שהוצעו לעוני, אותם אינני מפרט מטעמי צנעת הפרט. די אם אזכיר כי מהמכתבים שהוגשו עולה תרומה ממשית של הנאשומות ממרצן וחנן לאחרים ולחברה, בין היתר ליחידים בשעתם הקשה, בדיסקרטיות, תוך גילוי מחויבות ורגשות רבה, ותוך התמודדות אישית שמטבע הדברים אינה פשוטה גם עבורן. אין מדובר בעניין של מה בכרך והאמור ישקל לkowski בעניין.

45. שקלתי את העובדה שבמקרים רבים עבריני המס הם אנשים נורומיים ביותר בתחום חייהם, בעלי מידות טובות, ונודרי עבר פלילי, וכי אין בכרך כדי להביא להקללה יצאת דופן בענישה בסוג זה של עבירות. דברי כב' השופט א' רובינשטיין בرع"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (3.11.2010):

"יש המתפותם לראות עבירות מס, שאין הנגזר האינדיידואלי בהן ניצב נגד העניים והרי הוא הציבור כולם, "חסר הפנים" כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע "CMDINOT RACHIAH, שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כשהמדובר בעבירות פיסקליות" (ע"פ 90/907 4097 בירסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנוו] מיסים ה(1); שיטתה המשיבה). אכן, רבים מעבריני המס הם אנשים שייראו כנורומיים ביסודות, אשר לא ישלו יד לכיס הוזלת - אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבור. רק מחיר בענישה".

46. בנוסף, נתתי דעתך לכך שכאמור שיקולי אינטראס ציבורי בדמות שיקולי הרתעה ובכללים הרתעת הרבים מקבלים בסוג זה של עבירות בכורה על פני נסיבות אישיות (עניין יצחקי), אף נקבע כי אפקט ההרתעה בעבירות כלכליות, הוא בדרך כלל בעל משקל רב יותר מאשר בעבירות אחרות, וגם מכאן חשיבותו. ראו ע"פ 8345/15 אוחנה נ' מדינת ישראל (19.9.2017), פסקה 32, שם הפנה בית המשפט לע"פ 3927/16 מדינת ישראל נ' בר זיו (להלן: "עניין בר זיו"):

"מחקרים שנערךוabisso את הקביעה כי אפקט ההרתעה הנלווה להחמרה בענישה הוא בעל

משקל רב יותר בהקשר של עבירות אנשי ציבור וUBEIROT CLCILYOT, וזאת להבדיל מAFXET CHL שיותר בהקשר של UBIROT RCHOV ALIMOT (חגיון לרנוו עריניות ואכיפת חוק 67 (2016) והאסמכתאות שם). נמצא זה מובן ואינו מפתיע, שכן UBIROT ANSHI ZIBOR וUBEIROT CLCILYOT מתבצעות בדרך כלל על ידי אנשים נורמטיביים בעלי מעמד חברתי, והאפשרות של עמידה בפני קירה פלילתית, משפט ועוני מסטר, מרתיעה יותר מטבח הדברים 'אדם מן היישוב', ובוואדי אדם בעל מעמד חברתי וציבורי, לעומת מי שמנהלו אורח חיים עריני ומקרים מגע מתמיד עם מערכת אכיפת החוק, ובפרט מי שכבר עבר את 'החויה' של קירה, משפט ומאסר".

באשר לאפקטיביות הרתעת הרבים צין בית המשפט בעניין בר זיו, תוך הפניה לע"פ 677/14 דנקנר נ' מדינת ישראל (17.7.2014) :

"גם מי שאינו סבור כי הרתעת הרבים, אולי להבדיל מהרתעת היחיד, פועלת בכלל בערינות ה'קלאסית' של רצח, שוד ואונס, חבלה ודומותיהן... יכול לסביר כי יש לה סיכוי בעבירות כלכליות, מכל מקום של 'הצוארון הלבן'. המתכוון UBIROT - או שמא נאמר 'מתחמן' - ושותע כי דין עלול להיות מסטר, אולי חשוב פערם".

47. לצד האמור, אין לשכח כי הענישה בסופו של יום היא אינדווידואלית. על כן, אין באמור כדי ללמד שאין ליתן כל משקל לנسبות אישיות, הבעת חרטה, תרומות הנאות לחברה ולאחרים, כמו גם לכל השיקולים המנויים בסעיף 40יא לחוק העונשין. אדרבא, על פי המחוקק רשאי בית המשפט ליתן לשיקולים אלו משקל, לצד שיקולי הרתעה - וכל אלה נשקלים על ידי במידה המתאימה.

48. בעת בוחנת הענישה המוסכמת בוחנת גם את הענישה הנוגנת בעבירות המייחסות לנאים. מובן וידוע כי הענישה הנוגנת היא רק אחד הקритריונים לבחינה ולא החשוב שביהם. אין מדובר בעניין אריתמטי פשוט והענישה מושפעת לא רק מסוג העבירה בה הורשע נאשם או היקפה, כי אם גם מנסיבות ביצועה ונסיבות הקונקרטיות של הנאשם (ע"פ 3877/16 ג'אבי נגדי מדינת ישראל (17.11.2016), עפ"ג (ת"א) 15-04-2012 בראונר נ' מדינת ישראל (20.07.2015)). מבחינת הענישה הנוגנת עולה כי הגם שקיימת ענישה די מגונה בכל הקשור לעבירות הכוללות כוונה להתחמק ממש שביצעו הורשעה נאשמת 1, שהן כאמור במדד הגובה ביותר של UBIROT HAMIS ניתן לקבוע כי במקרים בהם מדובר בביצוע העבירות משך תקופה ממושכת ובהיקפים ממשיים, בדרך כלל גוזרים בתיהם המשפט עונשים מוחשיים הכוללים עונשי מסטר מאחרי סוג וברית, לצד קנסות ממשיים, גם כאשר מדובר בנאים נעדרי עבר פלילי אשר פעלו להסרת המחדלים (ראו: רע"פ 5872/14 יIRON N' מדינת ישראל (2.10.2014), עניין מון, עפ"ג (ת"א) 13-09-7254 מדינת ישראל נ' פרץ (2.12.2013), עניין פרץ, ת"פ 42683-10-13 (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' חברת ליאם הפקות (3.8.2014). לצד זאת ראו גם ע"פ (ת"א) 13-10-43832 שואל נ' מדינת ישראל (17.2.2014)).

.49 אשר לעבירות לפי סעיף 217 לפקוודה, שהן כאמור קלות יותר במדד החומרה ואין כוללות כוונה להתחמק ממס, בביצועו הורשעה כאמור נאשمت 2, והנאשמת 1 בגין לאיושמים השלישי והרביעי: מבחינת הפסיקה עולה כי גם לצד ענישה ממשית הכוללת עונשי מאסר וקנסות, בפרט כאשר בוצעו על פני תקופה ובהתאם משמעותי. מדובר במדיניות ענישה מגוונת, אך קיימים מקרים לא מעטים (גם אם בהיקפים נמוכים מלאה שבעניינו), בהם עונשי המאסר שנגזרים על מי שהורשו ביצוע עבירות אלה רצוי בדרך של עבודות שירות, וביניהם מקרים בהם אימץ בית המשפט הסדרי טיעון אליהם הגיעו הצדדים (ראו: ת"פ (שלום ים) מדינת ישראל נ' זהר (19.2.2017), ת"פ (שלום 43947-05-16) 35776-10-11 מדינת ישראל נ' קרטס (9.6.2013) וראו גם דברי בית המשפט בעפ"ג (מרכז) פדידה נ' מדינת ישראל (8.11.2016)).

.50 סוף דבר, שקלתי את המפורט לעיל, ובכלל זאת את האינטראס הציבורי שבבסיס הסדרי טיעון וחסיבותם כבודם, כמו גם את חשיבות סיום ההליך הנדון בסמוך להגשתו לשם קידום האפקטיביות שבהרתקה ובענישה. בנוסף, שקלתי את העבודה שלב对她 עונשי המאסר המוסכמים הקיימים הצדדים על תשולם קנסות ניכרים וחיריגים גם בסוג זה של עבירות, בסך של 2,500,000 ₪ על ידי כל אחת מהנאשומות ואת חשיבות הטלת קנסות בסוג זה של עבירות, בהיותם "מן העבירה". נתתי דעתני להבנה המוצדקת והנכונה בענישה בין הנאשומות, בשים לב למשעי העבירות השונים שבייצעה כל אחת על נסיבותיהם, ואף בראי נסיבותיהן האישיות, היוטן אם ובהה, ניהול עסקיה של הנאשמת 2 על ידי הנאשמת 1 בתקופת ביצוע העבירות, ומערכות היחסים הקרובה ביניהן, תוך מתן משקל גם לכך שמרבית האישומים נוגעים לשתי הנאשומות גם יחד (ראו והשוו: ת"פ (שלום ת"א) 39319-05-17 מדינת ישראל נ' זיגdon (14.11.2019)).

.51 אכן, עונש המאסר בעבירות שירות המוסכם לנאשמת 2 הוא מקל בגין לסוג העבירות בהן הורשעה, בפרט בראי היקפן. יחד עם זאת, ומבליל להתעלם משיקולי הרתקה, משקלת כלל הנסיבות אשר פורטו לעיל במחזור האיזון ובשים לב לגובה הקנס המוסכם, מסקנתי היא כי מדובר בענישה כוללת שהיא סבירה, ואני מצדיקה סטייה מהסדר הטיעון בין הצדדים. אשר לעונש המאסר לנאשמת 1, מדובר בעונש העולה בקנה אחד עם הרף הנמוך של מדיניות הענישה בעבירות הנדונות ובנסיבות ביצוען על ידה, מבליל להתעלם מהיקפן, והוא עונש ראוי וסביר בראי כלל נסיבותיה ואף בשים לב לגובה הקנס המוסכם.

.52 נכון ככל המפורט לעיל, אני מאמצת את הסדר הטיעון וגוררת על הנאשומות את העונשים הבאים:

לנאשמת 1:

א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים. הנאשמת תתיצב למאסра בבית סוהר נווה תרצה, עד השעה 21.9.2010, ביום או לפי החלטת שב"ס, כשברטותה תעוזת זהות או דרכון. על הנדונה לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס בטלפון 08-97873336, 08-9787377.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירת מס בה הורשעה מסווג פשע.

ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשمت לא תעבור עבירה מס بها הורשעה מסווג עוון.

ד. קנס בסך 2,500,000 ₪ או 6 חודשים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלום חודשים חדשים, שווים ורציפים, כהראISON בהם ביום 20.10.18. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד'.

לנאשמת 2:

א. מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות על פי חווות דעת הממונה על עבודות השירות בבית נעם, רח' הרצל 66, קריית אונו. הנאשמת 2 תהייב ביום 20.9.2019, שעה 08:00 בפקידת מחוז מרכז, ייח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתרנו שינויים במקום העבודה ונסיבות העבודה כמפורט בחווות דעת הממונה על עבודות השירות. הובירה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשمت לא תעבור עבירה מס בה הורשעה מסווג עוון.

ג. קנס בסך 2,500,000 ₪ או 6 חודשים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלום חודשים חדשים, שווים ורציפים, כהראISON בהם ביום 20.10.18. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד'.

המציאות תעבור עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, כ"ד אלול תש"פ, 13 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.